

IN MEMORIAM

Rovasti Unto Päivinen 1938–2019

Rovasti Unto Päivinen siirtyi Jyväskylässä 31.12.2019 tuonilmaisiin 81 vuoden iässä. Hänen hautaan siunauksensa toimitettiin perjantaina 10. tammi-kuuta 2020 Jyväskylän Kristuksen ylösnousemuksen kirkossa KP metropoliitta Arsenin johdolla. Liturgian ja hautauspalveluksen jälkeen vietettiin kaikille avoin, lämminhenkinen muistotilaisuus seurakunnan juhlasalissa runsaslukuisen papiston ja kirkkokansan läsnä ollessa.

Kirkkomme piirissä papillisesta palveluksestaan tunnetuksi tullut Unto Olavi Päivinen syntyi Raja-Karjalan Soanlahdella 14.7.1938. Hän sai lapsuudessaan kokea sota- ja evakkovuosien raskaat vaiheet. Unton kohdalla elämäntie kulki kuitenkin hyvään suuntaan: Solmittuaan avioliiton puolisonsa Kaijan kanssa vuonna 1962 he muuttivat Osloon, jossa Unto viimeisteli Helsingissä aloittamansa eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon. Koulutuksesta valmistuttuaan hän työskenteli työuransa alkuvuodet eläinlääkärin tehtävissä eri puolilla Suomea, asettuen vuonna 1970 perheineen Jyväskylään.

Perhearjen ja ansiotyön ohessa isä Unto osoitti alusta alkaen erityistä kiinnostusta ja sitoutumista kirkon palvelemiseen. Hän suoritti arkkipiispa Paavalin siunauksella ja kirkkoherra Heikki Makkosen kannustamana teologian opintoja Kuopion pappisseminaariin tenttien. Samalla hän toimi aktiivisesti monissa Jyväskylän ortodoksisen seurakunnan luottamustehtävissä, muun muassa vuosikymmenen ajan kirkon isännöitsijänä. Vuonna 1986 isä Unto vihittiin papiksi palvelemaan oman toimensa ohella Jyväskylän seurakuntaa. Pappisseminaarissa alkaneita teologisia opintojaan hän jatkoi edelleen Joensuun yliopistossa, valmistuen viisi vuotta myöhemmin teologian kandidaatiksi.

Jäätyään vuonna 1993 eläkkeelle Keski-Suomen läänineläinlääkärin virasta, isä Unto siirtyi kokoaikaisesti kirkon palvelukseen. Hänet valittiin Helsingin ortodoksisen seurakunnan neljänneksi papiksi Länsi-Uudellemaalle. Noin viisi vuotta Lohjalla palveltuaan isä Unto puolisoineen muutti takaisin entiseen kotikaupunkiinsa Jyväskylään. Eläkkeellä ollessaankin isä Unto jatkoi papillista palvelustaan Jyväskylässä, muun muassa kirkkoherran sijaisena ja osa-aikaisena pappina toimien. Hiippakun-

nan piispa myönsi hänelle vuonna 2003 rovastin arvon ja vuonna 2018 koruristin työstään kirkon hyväksi.

Isä Untolle tärkeimpiä asioita elämässä olivat perhe ja kirkon jumalanpalvelukset. Vaimonsa, neljän lapsensa ja kahdeksan lapsenlapsensa kanssa hän sai viettää rakasta yhteistä aikaa viimeisiin päiviinsä saakka. Seurakuntalaiset ja kanssapalvelijat tunsivat isä Unton väsymättömänä jumalanpalveluksiin osallistujana ja hartaana rukoilijana. Niin kauan kuin voimat sallivat, hän oli mukana toimittamassa lähes kaikissa oman kirkon jumalanpalveluksissa. Kirkkoon ja ehtoolliselle pääsy olivat hänelle erityisen tärkeitä loppuun asti. Viimeiset päivänsä sairauden väsyttämä isä Unto sai viettää puolisonsa Kaijan hoitamana omassa kodissaan, jossa hän myös nukkui rauhassa pois vuoden viimeisen päivän aamuna.

Anna, Herra, ikuinen rauha autuaalliseen kuolonuneen nukkuneelle palvelijallesi, rovasti Untolle, ja suo hänelle iankaikkinen muisto!

Kaarlo Saarento